

bibe, porzó, szíromfény,
Csak meleg és hideg határa,
szeszélyesen kicsapódott pára.
Fehér szilveszterezése,
trombitás, szerpentines didergés
vidámságunk szemetjei között.
Az újévi pillantások sem üzennek,
minden szétduzzant villanyégő
pezsgőjét kiittuk már,
az éjféle koccintás, bálozó szemed
elcsúszik a pohár falán.

4.
Nincs akadályod: könnyelmű,
fordított mennyezetet, vetkőzől
földre hajított földet,
bizsereg, zsibbad, ágaskodik
a rög, a domb, a hegy,
mintha többé semmin se látna át –
de nem akadályod
a rövid Napfogyatkozás.

5.
Ágyé kod: Európa iszapos medre.
A szerelem részvénytársasága.
Hazug hűsége. Primitív és finoman
pergetett homok. Kielezett kövek.
Hosszúra nyúlt tárgyalások
és egyezmények. Hanyag dekadencia
agresszív mozdulata. Békeküldöttség
és hadüzenet. Enyém-tied-tárgy.
Céltalan csavargás.
Terror-domb. Büntetlen emberrabló.
Lihegés a felgyorsult süllyedéshez.
Éjszakai temető. Kinagyított támaszpont.
Emberen kívüli szorítás.
Egy nap legbelső dimenziója.

6.
Ez a meztelenség a végleges fogyasztás,
egy izgalom mentén körös-körül,
mint hiábavaló munkák
és órabérek.

7.

Hazudni is megtanultál velem –
nincs szomorúbb, lassú önvesztés.
Visszazuhanni a barbárságig,
Uramisten, aki mindenhol ott van
és nincs ott sehol sem,
áldozati kőre terelt
állat a kezem –
ez az emlékezetből idesüllyedt
mondat is felszáll,
füsttel és vérrel becézlek,
Isten homlokához érek,
vagy csak a mennyezetet simogatom,
árnyékkal, fénnel, szürkékkel
írom az alkonyatot.

8.

A néger nőt szeretném a trapézon
helyetted járnám vele a levegőt,
a botrányt, lassan megcsavarnánk az eget,
a kitágult kupolát –
részegség dugóhúzója lenne a testem.
Nem törődve a cirkuszos tapssal,
pont-fényben pörögnénk: curculos vitiosus,
a szerelem-égyövén feketén-fehéren
nem hajolnánk meg semmi földnek.

9.

A sirály fordul meg így röptében,
hanyatt, bizonytalanul és bukva.
Alig talál levegőt a levegőben,
önmagába fullad a taktika.
Eltévedt a véna a csuklón,
néma, kivégzési menet a vér,
halk dobszó az ellazuló bőrön.
Már semmin sem tűnődöm.
Egymásnak hajlított háttal alszunk.
Melled és mellem prizmájánál
tébolyodott, skizofrén nagyítás.
Úgy esünk szét mi is
a fókuszpontnál,
mint a távcsőben a táj.